

Duhul Sfânt și zilele din urmă

IOSIF BERCE

Pastor, Biserica Muntele Sionului, Aleșd

În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!

Fapte 2.17

Probabil că unul din cele mai discutate subiecte în acest început de nou veac este legat de zilele din urmă. Subiectul acesta, pe de-o parte stârnește interes, pe de altă parte groază și descurajare. Pornind de la afirmația că în zilele de pe urmă vor fi vremuri grele, adesea am întâlnit credincioși și slujitori resemnați, afirmând că, de fapt, nu avem o altă alternativă la ce se întâmplă în viața Bisericii, deoarece așa va fi în vremurile de pe urmă.

M-am întrebat, însă, dacă este normal să ne scuzăm lipsurile, neputința, problemele motivând că trăim zilele din urmă. Este firesc să ne resemnăm - creștini, slujitori și biserici - pentru că trăim zilele din urmă?

Pentru a putea găsi un răspuns, trebuie mai întâi să răspundem la alte câteva întrebări strâns legate de acestea:

- **Când au început aceste zile din urmă?**

- **Ce evenimente se vor derula în aceste zile din urmă sau vor caracteriza această perioadă privind lumea în care trăim și Biserica Domnului?**

- **La ce lucrare a Duhului Sfânt ar trebui să ne așteptăm în aceste vremuri?**

- **De ce avem noi nevoie în aceste zile din urmă?**

Se știe prea bine că:

ZIUA CINCIZECIMII MARCHEAZĂ, ÎNTR-UN FEL, ÎNCEPUTUL ZILELOR DIN URMA

În Ziua Cincizecimii, apostolul Petru citează din cartea Ioel spunând că: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!” (Fapte 2.17)

Profetul Ioel anunța perioada zilelor de pe urmă ca fiind o perioadă în care Dumnezeu va turna din Duhul Său peste cei credincioși.

Deci, putem să spunem că zilele de pe urmă au început în urmă cu 2000 de ani,

odată cu perioada Bisericii, perioadă numită - d.p.d.v. al timpului -, veacul acesta, cf. Matei 28.20 : „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”, o perioadă ce se va încheia cu răpirea Bisericii la cer.

Iată că nu doar generația aceasta trăiește zilele de pe urmă. Cred însă că am putea spune că trăim finalul zilelor de pe urmă.

CE EVENIMENTE VOR CARACTERIZA ACEASTĂ PERIOADĂ NUMITĂ ZILELE DE PE URMA?

Răspunsul la această întrebare vreau să-l prezint privind din două perspective: din perspectiva lumii și apoi din cea a Bisericii sau a promisiunilor lui Dumnezeu privind poporul Lui.

ZILELE DIN URMA ȘI LUMEA ÎN CARE TRĂIM

Sintagma care caracterizează cel mai bine aceste vremuri de pe urmă privind lumea în care trăim este « vremuri grele ». La ce se referă aceste vremuri grele ?

1. Fără îndoială asistăm la o criză morală. Vremuri grele pentru suflet dar și pentru trup.

Apostolul Pavel spune că vor fi vremuri grele, nu în primul rând pentru trup ci pentru suflet. Legalizarea prostituției, a practicilor sodomite , legalizarea incestului, a pedofiliei cât și distrugerea instituției de bază a societății - familia - **nu reprezintă altceva decât culmea nelegiurii ce și-a găsit loc într-o lume care i-a întors spatele lui Dumnezeu.**

2. Asistăm și la crize economice. Deși lumea s-a mai confruntat cu astfel de crize, în ce privește actuala criză economică, fostul președinte al rezervelor federale, Alan Greenspan, a afirmat că este fără îndoială „cea mai gravă de la Cel de-al Doilea Război Mondial și aceasta va alimenta, jaful, crimele, sinuciderile, lipsa de siguranță, teama, agonia și mișcările sociale”.

3. De asemenea, asistăm la o criză

politică. Isus a spus în Matei 24 :6 „*Veți auzi de războaie și vești de războaie....*”. Oamenii mari ai lumii avertizează de nebunia unui nou război, dar el este inevitabil. Ei au lansat un avertisment: „Vom renunța la război sau punem capăt rasei umane?” Ce bine că Isus ne-a spus în același verset amintit mai sus: „*vedeți să nu vă înspăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple*”.

4. În ultimul rând asistăm la o criză spirituală. - Apostolul Pavel a avertizat asupra faptului că zilele de pe urmă se vor caracteriza printr-o creștere marcantă a învățăturilor false: „*Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor*” (1 Timotei 4:1). Ultimele zile ale pământului sunt descrise ca „vremuri periculoase” datorită creșterii caracterului păcătos și plin de răutate al oamenilor și datorită faptului că oamenii se vor împotrivi în mod vădit adevărului biblic.

Tipărirea unor cărți ca cea a lui Dan Brown, *Codul lui Da Vinci*, cât și apariția unor așa-zise evanghelii - „Evanghelia după Iuda”, și „Evanghelia Mariei Magdalena” - nu reprezintă altceva decât încercarea de-a răsturna Evanghelia lui Isus Hristos.

Negarea creaționismului reprezintă un alt afront la adresa adevărului, mai ales când acesta este alimentat atât de guvernele lumii,

cât și de anumite medii „creștine”. Spre exemplu, în data de 4 octombrie 2007, Consiliul Europei a votat rezoluția nr. 1580/2007 intitulată „*Pericolele creaționismului în educație*”. Același for argumentează că toți reprezentanții la vârf ai principalelor religii monoteiste au adoptat o poziție mult mai moderată. Papa Benedict al XVI-lea, de exemplu, ca și predecesorul său Papa Ioan-Paul al II-lea, laudă rolul științei în evoluția omenirii și recunoaște faptul că teoria evoluției e „mai mult decât o ipoteză”.

Întrebarea care se ridică poate fi următoarea: Trebuie oare să ne lăsăm descurajați știind și văzând ce se petrece în aceste zile de pe urmă?

Cred că marea problemă, atunci când vorbim despre aceste zile din urmă, este următoarea: vorbim și predicăm prea mult despre această perioadă din perspectiva lumii în care trăim. Uităm, și mă repet, uităm să vorbim și să predicăm mai des despre ce va face Dumnezeu, Duhul Sfânt în aceste zile din urmă.

Cea de-a doua perspectivă pe care vreau s-o urmărim este:

DUHUL SFÂNT, BISERICA ȘI ZILELE DE PE URMĂ

La câteva lucruri ar trebui să ne așteptăm în aceste zile de pe urmă. Ca și mișcare creștină penticostală, nu avem voie să uităm că :

În zilele de pe urmă ne este promisă o revărsare târzie a Duhului Sfânt.

Aceasta a început la Rusalii și este valabilă până când se va încheia perioada Bisericii. În esența ei, sărbătoarea Cincizecimii, așezată la cincizeci de zile după Paște, era o sărbătoare a scerșului - zi în care poporul lui Dumnezeu mulțumea pentru roadele câmpului. Însă, sărbătoarea se mai numea și „sărbătoarea săptămânilor” (Deut. 16:9) sau „sărbătoarea primelor roade” (Num. 28:26). Prin urmare, ceea ce s-a întâmplat la Rusalii reprezintă primele roade, sau ploaia timpurie, iar de atunci și până astăzi Dumnezeu continuă să reverse Duhul Sfânt peste toți cei ce cred în El. Astfel, ceea ce ar trebui să așteptăm noi în aceste zile din urmă este *ploaia târzie*, cum spune Iacov în capitolul 5:7 unde stă scris: „*Fiți, deci, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*”.

Deși unii spun că revărsarea cu Duh Sfânt s-a încheiat o dată cu finalizarea canonului Biblic, în secolul III. după Hristos, noi trebuie să credem așa cum a spus Petru în Fapte 2:39 „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.*”

Ploile de toamnă sunt numite ploii târzii, iar din punct de vedere spiritual, la

„Fiți, deci, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.”

(Iacov 5.7-8)

final de veac („toamna”) trebuie să așteptăm ploaia târzie.

Întrebarea care se ridică este următoarea: Ce ar trebui să însemne pentru noi această revărsare?

Eu cred că manifestarea darurilor spirituale, prorocii, vedenii, minuni, vorbiri în alte limbi și implicii treziri spirituale conform Fapte 2: 17-21: „*În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri! Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu, și vor proroci. Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum; soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită. Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.*” În 2007 Papa Benedict al XVI-lea a vizitat Brazilia îngrijorat fiind de exodul tot mai mare al credincioșilor catolici spre cultele neoprotestante. Se știe că foarte mulți oamenii sunt umpluți cu Duhul Sfânt în Brazilia în ultimii ani.

De asemenea, în aceste zile din urmă ar trebui să ne așteptăm la o Biserică puternică. În Faptele Apostolilor 1:8 Isus a promis: „*Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.*” Astfel că, pe lângă împlinirea promisiunii anticipată de Ioel, Ziua Cincizecimii marchează și împuternicirea Bisericii lui Hristos. Aud prea multe predici în care este folosită întrebarea din Luca 18:8 „*Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?*” sau afirmația că „... *din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.*” (Matei 24:12). Să nu uităm că Isus i-a zis lui Petru: „*Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui*”. De asemenea, este scris că „*Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre...*” (Romani 16:20)

Astfel că refuz să cred că Biserica Domnului nu va fi cel puțin la fel de puternică ca și Biserica din ziua Cincizecimii.

E adevărat că asistăm la o apostazie (lepădare de credință) a creștinismului ca religie, potrivit cu afirmațiile rostite de liderii Bisericii Catolice privind evoluționismul, care reprezintă pentru ei mai mult decât o ipoteză, sau credința în OZN-uri, însă Biserica lui Isus Hristos va merge din putere

în putere și niciodată ea nu va fi biruită de cel rău pentru că „...*Cel ce este în voi (noi), este mai mare decât cel ce este în lume.*” Amin!

Nu în ultimul rând, cred că în aceste zile din urmă trebuie să ne așteptăm la o Biserică în curs de desăvârșire. Efeseni 4:11 -13 „*Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos;*” Așadar nu trebuie să ne așteptăm la o Biserică apostată ci una puternică și gata de răpire. Unul din angajamentele asumate de Isus este acela de-a pregăti Biserica pentru ziua lui Hristos care este și ziua răpirii Bisericii. Biblia spune: „*Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată fără zbircitură sau altceva de felul acesta, ci Sfântă și fără prihană.*” (Efeseni 5:25-27)

PENTRU ACESTE ZILE DIN URMĂ AVEM NEVOIE DE O GÂNDIRE REALIST-OPTIMISTĂ ȘI NU DE UNA REALIST-PESIMISTĂ

Asta înseamnă, o gândire bazată pe cuvântul lui Dumnezeu și bazată pe promisiunile făcute pentru aceste zile din urmă. Să nu uităm că gândirea realist – pesimistă a celor zece iscoade a dus la amânarea promisiunii făcute de Dumnezeu lui Israel, fapt ce i-a făcut să pribegască în pustiu patruzeci de ani. Ca oameni ai lui Dumnezeu ar trebui să învățăm din istorie ca să nu repetăm istoria. Astfel, eu cred că ceea ce se va întâmpla ține și de felul în care îl credem pe Dumnezeu sau nu. Biblia ne spune în 2 Petru 1:4 că „*El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe...*”. Tot legat de făgăduințe, este scris că „...*făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”...*”.

În concluzie, cred că este valabil ce spunea cineva: «Spune-mi visurile tale și îți voi spune dimensiunea Dumnezeului tău» sau «Viitorul este tot la fel de frumos ca și promisiunile Lui ».